

[Ivar Hansen]

pressens repræsentanter fuldt ud klar over og respekterer, at der i visse sager gælder fortrolighedskrav. Eller gik hr. Pelle Voigt et ærinde for dem, der bevidst eller ubevidst vil svække Danmarks forsvar? Eller var det hele i virkeligheden blot udtryk for en ubændig trang til lidt personlig omtale på en billig baggrund?

Jeg føler almindelig ulyst til at granske hr. Pelle Voigts motiver nærmere. Så meget kan jeg dog sige, at det næppe er dette Tings værdighed, der har ligget hr. Pelle Voigts tankevirk-somhed nærmest i denne situation.

Og så blot til slut en enkelt bemærkning til forespørgerne. Jeg kan ikke lade være med at sige, at i betragtning af, at denne sag handler om ligegyldighed eller måske endda bevidst foragt for grundlæggende tillidsprincipper, kan jeg ikke tilbageholde en stille undren over, at Socialdemokratiet har ment, at lige netop denne sag var velegnet som grundlag for et politisk felttog. Det tyder ikke på, at Socialdemokratiet regner med at komme tilbage i en politisk ansvarlig position foreløbig.

For en ordens skyld skal jeg sige, at vi selvfølgelig stemmer imod den foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu synes jeg nok, at vi er ude i nogle insinuationer, som er fuldt på højde med dem, udenrigsministeren var inde på i sit svar til hr. Pelle Voigt.

Mig bekendt er hr. Ivar Hansen medlem af Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er jeg ikke. Jeg vil gerne spørge hr. Ivar Hansen: Havde spørgsmålet om kautionen til de polske myndigheder været drøftet i nævnet, eller havde det ikke?

Når hr. Ivar Hansen angriber hr. Pelle Voigts moral, så vil jeg godt sige, at spørgsmålet, sådan som det er stillet af hr. Pelle Voigt – citeret fra sp. 810 – lyder:

»Havde udenrigsministeren inden udbetalingen af 3,5 mio. kr. i kaution til de polske myndigheder for de to spiondømte danskere skaffet sig fuldstændig sikkerhed for, at private kilder garanterede for beløbet, så beløbet ikke på nogen måde senere skulle udredes af det offentlige?«

Det havde der været en omfattende offentlig debat om, inden hr. Pelle Voigt stillede sit

spørgsmål, og som jeg sagde i mit indlæg, var vi andre egentlig også lidt interesserede i at vide det. Vi ved, at det er almindelig kutyme i Udenrigsministeriet, at når man lægger penge ud for at få strandede danskere hjem, skal man sørge for at få de penge ind igen.

Det er hr. Ivar Hansen, der nu fortsætter med at påstå, at hr. Pelle Voigt stiller spørgsmålet med baggrund i fortrolig viden. Hvad er det for en fortrolig viden, man skulle stille det spørgsmål på baggrund af? Det spørgsmål kunne jeg have stillet på baggrund af, hvad jeg havde læst i samtlige landets aviser, og med den interesse, det var omgivet af i den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, det var interessant at bemærke den, jeg havde nær sagt enorme forskel i tonen hos ordføreren for Det Konservative Folkeparti og ordføreren for Venstre.

Ordføreren for Det Konservative Folkeparti prøvede med større eller mindre held at forsvare en – det kunne man godt få indtryk af at ordføreren også mente – lidt uheldig sag for regeringen og udenrigsministeren, men på en relativt fredsommelig og beskeden måde.

Men det, vi hørte fra hr. Ivar Hansen, var en helt anden tale. Det var en tale om moral og parlamentariske principper, om, hvordan Folketinget kan og ikke kan optræde, og om, hvordan Det Udenrigspolitiske Nævn skal fungere. Jeg forstod, at efter ordføreren opfattelse er landets tredjestørste parti ikke moralsk værdigt til at sidde i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er jo en ret alvorlig konstatering, og når man foretager den, varetager man efter min mening hverken Folketingets eller demokratiets interesser. Jeg ved udmærket godt, hvis interesser hr. Ivar Hansen varetager, og at han i denne sag alene varetager disse interesser – det er lovligt, lad mig sige det med det samme –: Det er partiets Venstres interesser, intet andet.

Og lad mig gøre fru Ebba Stranges spørgsmål meget konkret: Vil hr. Ivar Hansen benægte, at udenrigsministeren og ministerens tjenestemænd – selvfølgelig efter instruks fra ministeren – gentagne gange til dagspressen har sagt, at ministeriet giver ingen garantier, giver ingen hjælp til danskere i udlandet, medmindre man i forvejen har sikkerhed for, at private kilder garanterer for beløbet? Vil hr. Ivar Hansen